

CAMÍ PER FER pàg 3

Molt de guanyat, molt per lluitar: un 8M vist per dones d'abans i d'avui

BÀSQUET pàg 20

Ariadna Garcia, jugadora del CB Grup Barna: "M'encanta preocupar-me per la resta"

línia ^{13 anys} Sant Martí

Març 2022 · Núm. 177 · liniasantmarti.cat

El veïnat guanya la lluita contra les cuines fantasma

L'Ajuntament aprova una regulació restrictiva després de la reivindicació veïnal sorgida de la Verneda i la Pau pàg 10

Foto: Ajuntament

EL CAMP DE L'ARPA pàg 10

Clam veïnal contra les molèsties de la ITV del Passatge Puigmadrona

SANITAT pàg 10

Satisfacció a mitges per l'ampliació del CAP La Pau

COMERÇ pàg 14

Els horaris comercials s'ampliaran a quatre barris

Un pilar de barri

Obre portes el nou menjador social i solidari Gregal pàg 10

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

Home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
l'execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona

Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com

www.home-homing.com

• Magatzem: Ptge. Utset, 3

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA *incl.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Alt. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades: www.cruzroja.es. Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

Molt de guanyat, molt per lluitar

» Dones d'abans i d'avui comparen amb motiu del 8M els drets que hi havia fa 80 anys amb els d'ara
 » Les seves històries mostren que s'ha avançat molt però que també queda molt per a la igualtat plena

Alba Losada
BARCELONA

Quan la Milagros Malvárez i el seu marit Francisco Ribet van tenir el seu primer fill després de casar-se, ella va començar a dedicar la major part del seu temps al mateix que gairebé totes les dones entre els anys cinquanta i seixanta: cuidar els fills, mantenir neta la casa i cuinar. Tal com recorda ara Malvárez als seus 92 anys, "la vida es reduïa a això i a anar al cine els dissabtes i a missa els diumenges". El to de les seves paraules denota que no li grinyola res d'aquells temps. Per a ella això era "normal", però per a les dones de les generacions d'avui és una realitat que costa d'encaixar. Un exemple és la postura de la Laura Castells, de 26 anys. "No poder triar em faria sentir empresonada", assegura.

La disparitat d'opinions d'aquestes dues dones que es porten més de seixanta anys reflecteix com han millorat els drets i les llibertats de les dones amb el pas de les dècades, tot i que no prou. Encara hi ha massa discriminacions en molts àmbits. Un d'ells és el món laboral. Una altra jove de 26 anys, l'Amanda Lage, indica que quan ha treballat en el sector de la restauració ha vist com normalment els cuiners són homes i aquests poden tractar les cambreres –gairebé totes dones– "d'inferiors". Això no és tot. "Encara es creu que nosaltres no podem fer certes feines i, a més, podem acabar en les més precàries", recalca Lage.

La situació de Castells és una mica millor en el sector de la producció audiovisual. Entre treballadors i treballadores del seu mateix rang, indica, no nota diferències ni discriminacions, però la presa de decisions continua en les

Laura Castells i Milagros Málvarez representen dues generacions diferents amb reptes compartits. Fotos cedides

mans de sempre: les dels homes. "No podem estar contentes només per estar millor considerades que les nostres mares o àvies, perquè encara no tenim la igualtat que hauríem de tenir", insisteix.

Sigui com sigui, que s'ha avançat molt és un fet. Només cal escoltar el testimoni de l'Olga Cardoso, de 93 anys. Als anys cinquanta, subratlla, va haver de deixar la seva feina a la central de Telefónica de Vigo quan va decidir casar-se. "Les que ens casàvem havíem de demanar una excepció forçosa, i no ens n'explícaven el motiu", relata.

LA (NO) LLIBERTAT

No sortir sense el seu marit Francisco o tornar a casa sola de nit són possibilitats que Malvárez ni es plantejava. "No era l'habitual i no m'enfadava, perquè sabia que no ho havia de fer i, a més, ell tam-

poc sortia sense mi", assegura. Aquesta realitat va començar a canviar quan va passar una de les poques coses que fa dècades podien donar una mica de llibertat a una mare: els fills es van fer grans. "M'agradava anar al Mercat dels Encants a comprar", apunta. Per part seva, Cardoso tampoc veia amb bons ulls estar-se fora de casa "més del compte". "No m'agradava tornar tard si el meu marit estava, per exemple, mirant el futbol", sosté.

Les dones d'avui sí que tornen tard i soles a casa, encara que, malauradament, no sempre fan el camí amb tranquil·litat. És per aquesta raó que de vegades emprèn certes tècniques. Castells, explica, es posa música hip-hop o truca a alguna persona propera per sentir-se acompanyada. Per part seva, Lage canvia de vorera quan veu un desconegut caminant

darrere seu o, sense voler, està pendent dels sorolls. "Ho fem pel que hem vist que pot passar en aquestes situacions", diu Lage fent referència a uns moments que li fan dir que no se sent prou lliure. Per a ella està molt clar: "Hauríem de poder tornar d'on fos sense por". Aquest pensament també es llegeix entre les paraules de Castells, tot i que quan està lluny dels escenaris que la poden intimidar sap com sentir-se lliure. "Tinc un grup de hip-hop en el qual totes som noies, i quan ballo em puc expressar, sincerar i sentir lliure", celebra.

EL QUE NO ES VA PODER FER

Cada persona es penedeix d'una cosa o d'una altra en funció de la seva història de vida o del context social en el qual va créixer, i això és evident en els quatre testimonis d'aquest reportatge. Tant a

Cardoso com a Malvárez els hauria agradat estudiar més, sobretot a la segona, la qual va haver de deixar d'anar a l'escola amb només 12 anys. En canvi, Lage i Castells es penedeixen de no haver defensat de més joves les llibertats que sempre haurien d'haver tingut. "M'hauria agradat no deixar de vestir amb certa roba per evitar que em fessin comentaris pel carrer", reconeix Lage.

Aquest fet, el de rebre comentaris que no s'han demanat sobre el mateix cos, encara passa massa sovint. I tal com insisteix Castells, aquest és només un dels molts motius, la punta de l'iceberg, pels quals continua fent falta celebrar cada 8 de març el Dia Internacional de la Dona. "Tant de bo algun dia puguem reivindicar menys els nostres drets, perquè això voldrà dir que per fi tenim igualtat plena", conclou.

Segueix-nos a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

Tribuna

La Barcelona del sí

per Carlos Prieto

Foto: Línia

Hi ha qui és pregunta per a què serveix la política. Per què la necessitem. En el cas dels i les socialistes, que governem Espanya i Barcelona a través de governs de progrés, ho tenim clar. La política és l'eina que ens permet aconseguir els canvis que vam pensar un dia i que avui fem realitat. Els canvis socials que necessitem.

Aquests governs de progrés, amb el president del govern d'Espanya Pedro Sánchez i el primer tinent d'alcaldia de Barcelona Jaume Collboni, han estat determinants per aturar el cop que ha suposat la crisi sanitària, econòmica i social més gran dels darrers 100 anys. Sense oblidar la tasca serena i decidida que va fer el ministre de Sanitat Salvador Illa quan més incerteses recorrien la nostra vida, i el lideratge que avui representa per a aquella Catalunya que va ser i que pot tornar a ser.

En els darrers dos anys hem vist coses que no ens hauríem imaginat mai. Un confinament domiciliari massiu, la recerca de material sanitari i de prevenció per tot el món, un escut social amb una despesa econòmica mai vista, un fons extraordinari europeu que per primera vegada contemplava transferències directes als països membres de la Unió Europea o la creació, des del no-res, d'unes vacunes efectives per combatre la covid en menys de 10 mesos. Per altra banda, des de la primera tinència d'alcaldia de Barcelona es va fer un esforç sense precedents per aportar fons i recursos que fessin que empreses petites i mitjanes poguessin aguantar l'embat de la pandèmia i preservar així centenars de milers de llocs de treball. Un *Green New Deal* que va emular les solucions del president

Roosevelt davant el famós crac del 1929, una crisi financera que va generar una crisi social que va fer trontollar tot el sistema. Un *New Deal* que va afegir precisament el concepte *Green* (verd) com a eix prioritari. Perquè som conscients que les noves solucions no poden impulsar-se d'esquena al benestar del planeta.

Actuar en aquesta direcció no ha estat una casualitat; forma part de la nostra manera de veure la política. Demostra que, en una crisi, les polítiques poden anar destinades a aconseguir que ningú es quedi enrere. Si volen una diferència, mirin els destina-

La gran transformació que lidera Collboni executa els projectes que altres només dibuixen en un paper

taris de les ajudes aportades pel govern del PP i Mariano Rajoy davant la crisi financera del 2010. Les seves polítiques van anar enfocades a salvar els bancs. Les nostres han anat dirigides a les persones. Per als i les socialistes, les persones són el centre de la nostra actuació. Amb encerts i errades, per descomptat, però amb el timó fixat i les idees clares.

A l'Ajuntament de Barcelona, els i les socialistes hem governat per aturar el cop i, ara, en una dura però fructífera tasca per reactivar la ciutat. L'Ajuntament és capdavanter en creació i recuperació de llocs de treball provinents d'ERTO, en creació de noves empreses, en ex-

portacions i en generar prestigi internacional, que permet atraure talent i inversions milionàries que donen noves oportunitats al conjunt de la ciutadania de Barcelona. Ens hem aïllat del soroll i de la recerca de protagonisme per fer allò que sabem fer millor: dialogar amb tothom, generar estabilitat social, exercir la nostra capacitat per executar els projectes que altres només dibuixen en un paper, projectar futur i establir un nou horitzó.

Aquesta és la gran transformació que lidera Jaume Collboni. I no es podrà fer sense abordar qüestions de present i de futur que han d'acompanyar aquesta estratègia als nostres barris: augmentar la sensació de seguretat, un nou acord pel civisme i la convivència, millorar la neteja dels nostres carrers, potenciar la formació professional perquè tothom tingui un futur ple, fomentar la plena ocupació i salaris dignes que facin que l'optimisme pugui tornar a créixer a la nostra estimada Barcelona... I en aquesta línia, no podem defugir de fer debats seriosos sobre l'aeroport i nous equipaments culturals, facilitar la implantació d'empreses, potenciar la marca Barcelona per reafirmar el nostre lideratge del sud d'Europa... No, no podem fer-ho sense diàleg, debat i consensos. Cal algú que ho entomi, sense dogmatismes i mirant al futur. Ens oferim per liderar, ara des de l'alcaldia, el gran projecte que tenim en comú tots els i les ciutadanes d'aquesta ciutat: Barcelona. La Barcelona del sí.

Carlos Prieto, secretari d'Organització i Acció Electoral del PSC de Barcelona i secretari d'Acció Electoral a la Comissió Executiva del PSC

Aquí es piula

El Twitter en paper

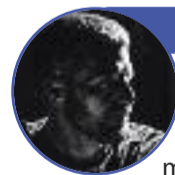
@celiacernadas

Segons la periodista Anastasia Magazova, tropes russes han pres com a ostatges pacients i metges de l'hospital de Mariúpol. La seva font és la Media Human Rights Initiative. Situat al sud d'Ucraïna, aquest enclavament portuari és ara un dels escenaris més sagnants de la guerra.

@abigailarmen

Avui ja no és el Dia Mundial de l'Endometriosis [és el 14 de març], però el mal de regla invalidant segueix afectant moltes dones. A l'Hospital Clínic afirmen que el retard en el diagnòstic respon a la normalització del dolor menstrual i al fet que afecta les dones i no s'ha estudiat prou.

@jordiborras

És esgotador haver d'aguantar la corrua de mestretites ofesos a cada tuit sobre la guerra d'Ucraïna perquè consideren que si denuncies A et falta denunciar B, o perquè consideren saber com penses sense ni conèixer-te. Foteu-vos la merdosa suficiència on us càpiga, si us plau.

@apunte

Da mucha cosa escuchar la frase clasista "la escuela no es un apartaniños". Junto al educativo, la escuela tiene un papel fundamental en el reparto de los cuidados y la conciliación para la gente trabajadora. No tiene nada de malo que sea así ni debería ser menospreciado.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (Barcelona), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès),

Dipòsit Legal: B 28126-2010

Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Ajuntament

Gràcies al Pla de Barris 2016-2020 de l'Ajuntament, fa pocs dies va obrir el nou menjador solidari Gregal. Té una cuina industrial on és més fàcil preparar menjar per a més de 400 persones i l'estètica del menjador "dignifica l'espai".

pàgina 10

No Cuines Fantasma

La pressió veïnal de la plataforma Veïns Afectats per les Cuines Fantasma, de la Verneda i la Pau, ha aconseguit que l'Ajuntament aprovi un pla d'usos que només permet l'obertura de macrocuines en sòl industrial.

pàgina 10

M. Ballarín

La regidoria de Comerç que lidera Ballarín vol protegir més els comerços emblemàtics i, per aconseguir-ho, planteja crear un protocol intern per actuar davant de casos on, si hi ha un canvi de propietat, es pugui garantir el futur de l'establiment.

pàgina 14

El + llegal

Línia Sant Martí.cat

- 1 Una ruta per conèixer sis successos reals del Poblenou
- 2 Persones amb discapacitat reclamen millors accessos a les platges de la ciutat
- 3 El Fòrum necessita descansar
- 4 Nou crit d'alerta al Clot per protegir el patrimoni històric
- 5 Precarietat a banda i banda

Barris que surten de la invisibilitat

per Eva Campos (Barcelona en Comú)

A l nostre districte hi ha barris que estan deixant de ser invisibles, gràcies a un treball de dignificació de l'espai públic i de millora dels equipaments. Barris que reivindiquen el seu sentiment de pertinença i que veuen amb orgull i amb cert desconcert com per fi, des del 2015, tenim l'atreviment de retirar la cortina de la invisibilitat mitjançant l'escolta activa i traduint tot el recollit en realitats que canvien vides. Cada vegada més, fan seves les reivindicacions veïnals i també els resultats de la feina feta pel govern municipal. No ens queixarem, és una bona notícia que per fi el focus estigui en aquests barris.

Com a clar exemple tenim el barri de Via Trajana, el qual formava part fins ara del grup d'invisibles dintre de Verneda i la Pau. El tret de sortida va ser el desplegament del Pla de Barris. L'escolta activa dels processos participatius ha aconseguit donar la volta a espais abans erms i aïllats de la resta. Espais conquerits als cotxes i convertits en oasis plens de vida, de verd, d'hortos, d'espais intergeneracionals, espais esportius i amb una pèrgola destinada a fomentar la cultura popular i l'enfortiment de la xarxa veïnal. En definitiva, creació d'espais dignes tant en l'àmbit urbanístic com relacional.

També s'ha d'assenyalar la reurbanització del carrer Binèfar, que amb la renovació i ampliació de les voreres es conver-

tirà en un espai de passeig que ens lliga amb el Pla Cobega. És un espai que va més enllà de l'habitatge públic tan necessari, que ja es troba en fase d'entrega de claus dels primers 68 habitatges en règim de lloguer assequible. Hem trencat amb l'aïllament històric de la Via Trajana, deixant un espai esponjat que l'obre fins a la rambla Guipúscoa, a més de dotar-la per primer cop d'una rambla verda. Un solar destinat fins ara a aparcament de

il·luminació en resposta a la informació recollida amb les marxes exploratòries. Una mostra més del canvi de model de ciutat que arriba a tots els nostres barris, una mostra d'urbanisme amb visió feminista i de cures.

La cirereta d'aquesta nova visió política que posa els barris al centre és el trencament d'una de les barreres que aïllen el barri: el pont de Santander, que uneix dos districtes i diferents municipis. Un pont que fins ara era decadent i impropri del segle XXI s'ha renovat totalment. Deixa de ser inaccessible al viantant, eliminant una escala insegura i disposant d'una rampa.

Treu el protagonisme al cotxe per donar-li a la ciutadania, amb voreres i carrils bici. Una bona notícia que començarà a materialitzar-se al setembre. En resum, un bon grapat d'actuacions que porten el canvi de model de ciutat a barris de l'Eix Besòs, no només en clau urbanística, sinó en clau social. No hi ha res que em faci més feliç que veure que el barri que m'ha vist créixer, i que és responsable en gran part del que soc avui, ens digui amb un somriure a la cara: "Per fi, som Barcelona".

Hem trencat amb l'aïllament històric de la Via Trajana i l'hem convertit en un barri més verd

vehicles s'ha transformat en un espai d'estada per fer un barri més verd.

L'escolta de les necessitats de les veïnes i veïns s'ha materialitzat també amb la reforma del Casal de Gent Gran, que ha deixat de ser un espai desordenat, que no s'ajustava a les necessitats de les usuàries i tenia una accessibilitat deficient, per convertir-se en un equipament. També ha actuat el govern municipal per reordenar l'espai caòtic ocupat per cotxes a Ca n'Oliva i Arriassa, ampliant voreres i millorant la

Línia Sant Martí no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#RufiánAtaca

#SubtítolsEnCatalà

#NoPotEntrarAL'OTAN

@carmerocasegui: Rufián: "Els de Junts són senyorets que es passejaven per Europa reunint-se amb la gent equivocada perquè durant una estona es creien James Bond".

@BlaiMorell: Abans que acabi el 2022, Netflix incorporarà subtítols en català en una sèntana de pel·lícules i sèries. Es doblaran al català alguns títols infantils i familiars nous.

@324cat: Zelenski diu que Ucraïna assumeix que no formarà part de l'OTAN perquè, ara mateix, es defensa de Rússia només amb efectius humans i militars propis.

Drets dels infants i emergència habitacional

per Lucía Delgado

Es protegeixen prou els infants davant les vulneracions de drets humans? I davant un desnonament? L'altre dia ens fèiem aquesta pregunta en una taula rodona on participava amb companyes de Càritas i de la Fundació Pere Tarrés. La resposta va ser unànime: no.

Però la pregunta que faig jo és: què estem fent per aturar-ho? Per què es permeten aquestes vulneracions?

Últimament –segur que té a veure amb la meva maternitat i la meua obsessió pel dret a l'habitatge–, poso molt el focus en aquestes temàtiques: infants i dret a l'habitatge.

Des de la PAH sempre hem partit del concepte de llar i de la seva vulneració en l'entorn familiar. Quedar-se sense casa és més que perdre quatre parets. És perdre la teva vida i la teva identitat familiar. És per això que sempre treballem amb aquesta perspectiva del problema de la pèrdua de l'habitatge en l'entorn familiar, creant espais d'ajuda mútua i acompanyant les famílies en diferents situacions.

A les nostres assemblees sempre són benvinguts els infants, i tenim diferents rols per tenir-ne cura mentre la seva mare (en la majoria dels casos) pot resoldre els seus dubtes i expressar el seu malestar. Hem tingut espais com el *chiquiPAH*, en època no pandèmica, on podien relacionar-se amb altres nens i nenes, oferint-los, d'aquesta manera, un espai propi semblant al de la seva mare on poder expressar els neguits i no sentir-se jutjats, així com poder-se relacionar amb altres infants que han passat per la mateixa situació que els angoixa.

En els darrers anys hem volgut aprofundir també a evidenciar dades sobre l'estat de salut dels infants o sobre quants menors són desnonats sense alternativa habitacional, entre altres. Als informes *Emergència habitacional i dret a l'habitatge a Catalunya. Impacte en el dret a la salut i en els drets de la infància de la crisi hipotecària* (2015) i *Emergència habitacional, pobresa energètica i salut* (2020) hem pogut iniciar aquesta tasca, que crec que és molt important. Poder fer una fotografia del que està passant per després actuar i exigir responsabilitats i canvis polítics.

Clarament existeix una desprotecció dels menors i de les famílies monomarentals en risc de perdre la seva llar. Al 81% de les famílies que es van apropar a la PAH durant els anys dels estudis hi ha menors d'edat. Si es mira amb més detall la composició de les llars, destaca que el 28% corresponen a famílies monomarentals, de les quals el 91% són dones amb fills o filles a càrrec seu. Per tant, les unitats familiars monoma-

rentals i les dones estan més afectades i alhora més implicades en el moviment.

Aquest fet corrobora que són les dones les que tenen més risc de perdre la llar, les que tenen ingressos més baixos i les que estan més abocades a l'exclusió social. Segons l'estudi del 2020, el 14,8% de les famílies es quedaria amb ingressos familiars en negatiu un cop pagat el lloguer, el 23,9% amb zero ingressos, el 30,3% amb menys de 400 euros, el 19,3% amb entre 400 i 800 euros i només un 11,4% amb més de 800 euros. Si es pagués la quota hipotecària, aquests percentatges serien del 45,8% amb ingressos negatius, del 15,7% amb zero euros, del 19,2% amb menys de 400 euros, del 13,2% amb entre 400 i 800 euros i d'un 6% amb més de 800 euros. En quasi tots els casos, les famílies no tenen ingressos suficients per passar el mes, especialment si han de pagar l'habitatge.

Lluny dels tòpics sobre les persones que ocupen, al mateix estudi es conclou que són famílies monomarentals amb menors a càrrec les que accedeixen a

Les dones tenen més risc de perdre la llar, tenen ingressos més baixos i estan més abocades a l'exclusió

un habitatge de forma precària. El 74% de les persones enquestades amb problemes d'ocupació són dones i el 26% homes, cosa que posa de manifest una situació més precària per a les dones. El 64% de les persones tenen entre 31 i 50 anys. En el 61% de les famílies hi ha menors i en el 5% persones més grans de 65 anys. Concretament, el 38% són famílies monomarentals, el 30% són parelles amb fills, un 11% es troben en altres casuístiques i un 11% viuen soles.

Alhora, hem pogut analitzar des del 2015 que, amb motiu de la crisi, molts infants s'han vist obligats a canviar de casa, d'escola i a abandonar activitats extraescolars. Aquestes situacions tenen un impacte negatiu sobre els menors, tant a nivell emocional i d'integració socioeducativa com de rendiment acadèmic o en la seva salut. Els problemes per pagar l'habitatge de les llars es traspassen als menors, i poden causar el deteriorament de les relacions familiars.

Moltes de les situacions descrites vulneren compromisos assumits pel Govern de Catalunya a través del

dret internacional dels Drets Humans, com el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals del 1966 i la Convenció sobre els Drets dels Infants del 1989. També infringeixen normativa europea i estatal, com la Carta Social Europea del 1961, la Constitució espanyola del 1978 i l'Estatut de Catalunya del 2006, i normes autonòmiques com la Llei pel dret a l'habitatge de Catalunya del 2007, la Llei de Salut Pública del 2009, la Llei dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència del 2010 i el Pacte Nacional per la Infància del 2013.

I és que, a l'estudi del 2020, vam aprofundir en la repercussió per a la salut dels infants dels problemes relacionats amb l'habitatge i els subministraments. Les dades són clares. Pel que fa als menors (entre 6 i 14 anys), vam poder obtenir informació de la salut percebuda, referida pel pare o la mare, de 48 nenes i 46 nens. Van referir mala salut percebuda a l'entrevista de seguiment un 22,9% de les nenes i un 13% dels nens, xifres similars a les de la primera entrevista. Tot i que s'observa que un 45,8% de les nenes i un 43,5% dels nens van empitjorar, i un 16,7% i 17,4% van millorar.

Està clar que és urgent tenir lleis i polítiques d'habitatge que prohibeixen els desnonaments de famílies vulnerables sense alternativa habitacional, especialment amb menors, i promoure l'ampliació del parc públic de lloguer social. Però hi ha altres accions que crec que podrien ser útils per pal·liar el drama que cada dia estem vivint amb els 70 desnonaments diaris a Catalunya, com per exemple que s'inclouï al nou protocol per evitar la pèrdua de l'habitatge amb el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya el fet de cercar amb suficient antelació una alternativa habitacional que eviti el llançament i que es fomenti una perspectiva de drets humans en les actuacions judicials amb les normes actualitzades.

O dur a terme polítiques de conciliació efectives orientades a un accés públic a les cures durant la primera infància i una cobertura més gran, així com el foment d'ajudes a la dependència i a composicions familiars en alt risc de vulnerabilitat. O promoure l'atenció especialitzada per part dels centres educatius dels menors afectats per la crisi.

El que s'ha de traslladar és que s'ha de fer efectiu l'interès superior de l'infant i proporcionar ajuda efectiva per a les famílies amb menors a càrrec que evitin situacions d'especial vulnerabilitat. El futur de la nostra societat està en joc.

Lucía Delgado, portaveu de la PAH

Les millors perles

Un exemple de valentia. La periodista russa Marina Ovsyannikova va irrompre en directe a una televisió del país durant uns informatius mostrant un cartell contra la guerra i la propaganda. Es pot enfrontar a penes de presó.

Els Mossos d'Esquadra troben un artefacte explosiu a un local del Moianès on el feien servir com a cendrer. La bomba encara tenia explosiu a l'interior i era al local des de feia anys. La policia la va fer esclatar amb seguretat.

“Què tal el vostre matí? El meu emocionant, el meu cotxe ha eixit en les notícies”. És el tuit d'una noia valenciana que va veure com havien muntat la carpa d'una falla amb el seu cotxe a dins, perquè no l'havia retirat a temps de l'aparcament.

Vaguito és el nou Hachiko. Aquest gos del Perú espera cada dia a una platja que torni el seu amo, un mariner que va morir a l'oceà fa uns anys. Els veïns de la zona coneixen perfectament Vaguito i el cuiden entre tots.

María Belmez/ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolores
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Amau
Nadeu

La lupa

Barraques al cor

per Montserrat Tura

Foto: Aj. de Santa Coloma

La dècada dels vuitanta del segle passat va ser difícil socialment per l'herència rebuda, agreujada –si era possible– per l'anomenada crisi del petroli, la inflació desbocada i la pandèmia provocada pel VIH.

La imatge més vinculada a aquells inicis de les institucions de govern sorgides de les urnes, després de molts anys, era l'acció de sanejament dels habitatges, de regeneració urbana, de dotació de serveis i d'eliminació del barraquisme.

Els que ens vam trobar, a les lleres de rius i torrents, barraques que podien ser arrossegades per una baixada sobtada d'aigua, de les nostres freqüents riuades guardàvem un llunyà record o havíem llegit el que van suposar les inundacions de l'any 1962 en el vessant occidental de la llera del Besòs.

L'àrea metropolitana i la mateixa ciutat de Barcelona eren plenes de barris sencers de persones que vivien en aquelles fràgils, insalubres i punyents barraques. Es van erradicar, però en la conflictivitat social res és irreversible i ara podem trobar-ne novament.

Visitant aquells sòrdids refugis humans sempre descobríem petits detalls dels intents herculians de dignificar el que per a aquells conciutadans era casa seva, l'única que tenien. Un petit altar per a una verge a qui pregaven, un bressol fet amb traça i fustes recollides i modelades amb amor, una vànova ben trenada amb llanes reaprofitades...

Les lleres dels rius són llocs propicis a l'establiment de barraques, ja que el domini públic hidràulic dels rius mediterranis no s'omple fins que les abundants pluges, sovint sobtades, provoquen la riuada.

La llera del Besòs, més que la del Llobregat –on també es poden veure barraques novament–, té una llarga història de reivindicació municipal per poder ser autoritat actuant en totes les infraestructures de sanejament de l'aigua i de recuperació de la conca fluvial. Una autèntica gesta de treball consorciat i de dècades d'intensa feina.

Durant el mes de gener va aparèixer un titular que va despertar-nos les alarmes: dues persones havien mort a l'interior d'una barraca d'un assentament dels que crèiem haver erradicat a la llera del Besòs, a l'altura del municipi de Montcada i Reixac. Sembla que les dues per-

sones haurien intentat escalfar-se fent un foc a l'interior de la barraca, que hauria cremat malament i els hauria provocat una intoxicació mortal.

Es concentrava molta misèria a la notícia. Barraques, foc a l'interior per poder-se escalfar, inhalació del fum, acumulació de deixalles i la sort que aquell dia no hi hagués menors –perquè la premsa afirmava que en aquest grup d'infra-infra-infrahabitatges hi vivien menors, que és una manera de dir nens, criatures, mainada, tendresa–.

La representació municipal de Montcada i Reixac, que forma part del Consorci Besòs-Tordera –nom actual del Consorci per a la defensa de la Conca del riu Besòs–, va fer unes declaracions a la premsa explicant-nos que havien calculat el valor de tractar adequadament els residus que generaria el desmuntatge de les barraques, ja que hi havia elements de fibrociment (uralita) i altres residus que necessitaven un tractament especial.

Certament, la recollida selectiva i l'adequat tractament dels residus és una de les conquestes de l'acció municipal, no gens fàcil per als que vam haver de convèncer els veïns que calia incrementar significativament el rebut de la taxa d'escombraries. Però no pot ser l'element que condicioni la necessària i urgent actuació per eliminar les barraques en diferents indrets de les conques fluvials de la Catalunya metropolitana. Donar sortida a cadascuna de les problemàtiques socials que s'acumulen en un barri de barraques és complex, però imprescindible.

El Consorci, que fa uns anys va fer possible l'agorosa acció de netejar el riu més contaminat d'Europa, que va recuperar la vida d'aquesta extensa conca i que va fer realitat que el darrer tram del riu, just abans de la desembocadura, es convertís en un parc fluvial on la densitat de població no permetia grans parcs, no pot condicionar l'eliminació de la vida miserable i perillosa en l'espai de la seva responsabilitat a la gestió dels residus especials.

Hi havia moltes barraques habitades en la dècada dels vuitanta dins dels dominis públics hidràulics de rius, rieres i torrents. Eren de persones anònimes, presentaven dificultats en camps diversos de la seva vida i va caldre una sortida individualitzada abans que les excavadores netegessin les rieres a prop d'on ara passegem i anem en bicicleta. Però aconseguir-ho era el nostre compromís, la nostra promesa i la nostra consciència.

“

Donar sortida a cadascuna de les problemàtiques socials que s'acumulen en un barri de barraques és complex, però imprescindible

”

Flaixos

@OriolMalet: "Aquests refugiats són diferents, són com nosaltres, rossos, amb ulls clars", va dir el senyor de cabells i ulls foscos.

@il_largia: [14-3-2022] Ens hem quedat la nena perquè hi havia vaga d'escola. Acabem de veure que la vaga era demà. JA-JAJAJAJAJAJAJAJAJAJA. Saludos.

@pimpo79: 2047. La conserge de la meva escola segueix a la porta d'entrada cada matí posant gel hidroalcohòlic a cada nen que entra.

Aigües de Barcelona beneficia el 2021 més de 118.000 persones a través de 199 iniciatives socials

Els reptes que ha posat damunt la taula la pandèmia se sumen a alguns dels desafiaments a què ja s'enfrontava el planeta abans de l'arribada i l'impacte de la covid-19, com la pobresa, l'emergència climàtica o la lluita contra les desigualtats.

En aquest context, el paper de les aliances entre el sector públic i el privat ha esdevingut clau a l'hora de fer front als desafiaments del present i el futur, amb una mirada posada al 2030. A tall d'exemple, Aigües de Barcelona, l'empresa gestora del cicle integral de l'aigua, ha signat 23 protocols contra la pobresa energètica i ha impulsat un Pacte Social, juntament amb 17 ajuntaments, basat en la cooperació i el diàleg i que, a través de les taules de treball a cada municipi, posa en marxa plans d'acció amb iniciatives concretes per contribuir a la recuperació social i econòmica.

Per fer palesa la seva contribució, Aigües de Barcelona va presentar el balanç d'activitat, basat en indicadors ESG (acció social, ambiental, transparència i governança), a l'acte "Amb S de Social", el 3 de març a la Central Cornel·là. Amb l'objectiu de retre comptes davant els grups de relació, la companyia

va explicar la seva aportació de valor a través dels projectes i iniciatives desenvolupades durant el 2021, i que han ajudat a millorar la qualitat de vida de les persones i al desenvolupament sostenible de l'entorn metropolità de Barcelona.

Acció social per millorar la qualitat de vida de les persones
Durant l'acte, el conseller delegat d'Aigües de Barcelona, Felipe Campos, va explicar que la companyia treballa per contribuir a una "transformació social cap a un model més sostenible, just, solidari i inclusiu, amb la finalitat de millorar

la qualitat de vida i el futur de les persones". I amb aquesta voluntat,

la companyia ha participat en 199 iniciatives socials, de la mà de 145 entitats i 23 ajuntaments, i que ja

han beneficiat més de 118.000 persones directament i més de 630.000 de forma indirecta.

Per fomentar l'ocupació i l'ocupabilitat de persones en situació de vulnerabilitat, Aigües de Barcelona està implementant 32 programes socials.

Full de ruta cap a neutralitat climàtica

L'aigua és un recurs escàs que pateix directament les conseqüències del canvi climàtic, així que, en el seu compromís amb la salut del planeta, Aigües de

Barcelona va aprovar el 2021 la seva política d'acció climàtica i el full de ruta per donar resposta a l'agenda climàtica global i a les polítiques locals, basada en la neutralitat climàtica, l'adaptació al canvi climàtic i la implicació i capacitat dels grups de relació.

Aigües de Barcelona va aprovar el 2021 el full de ruta per donar resposta a l'agenda climàtica global i a les polítiques locals, basada en la neutralitat climàtica, l'adaptació al canvi climàtic i la implicació i capacitat dels grups de relació.

Segons les dades presentades, la companyia ha reduït la petjada de carboni un 50,82% des de l'any 2015, i durant el 2021, ha aconseguit regenerar 38 hm³ d'aigua —l'equivalent a 11.250 piscines olímpiques—, la qual cosa ha permès alliberar consum d'aigua potable i mantenir el cabal ecològic del riu Llobregat, injectar aigua regenerada als pous de recàrrega per evitar la intrusió salina o fer-la servir per a usos agraris.

el valor de la proximitat

100.812
usuaris únics metropolitans
Octubre '21 OJD

166.566
pàgines vistes
Octubre '21 OJD

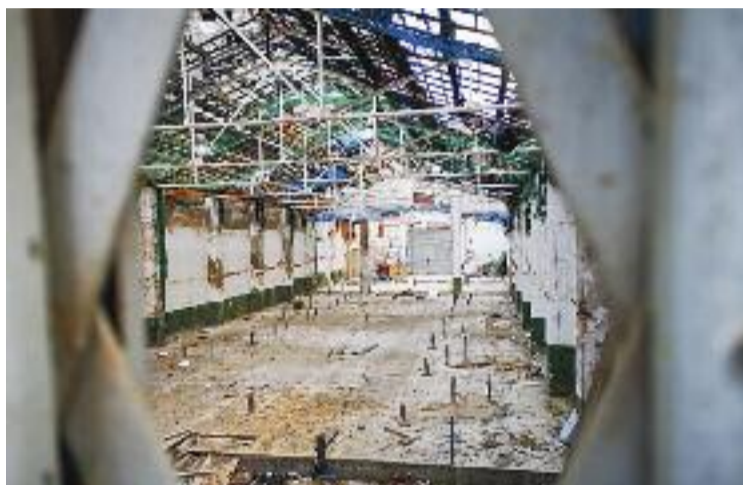
Les associacions de veïns del Compromís per Glòries demanen que a la futura Illa Glòries hi hagi més pisos de lloguer públic entre el total dels 238 que s'hi faran. De moment, es preveu que ho siguin més de la meitat: 125.

El veïnat guanya la lluita i no patirà les cuines fantasma

» L'Ajuntament només permetrà macrocuines en sòl industrial
» La regulació neix després de l'oposició veïnal de la Verneda i la Pau

NORMATIVA ▶ L'Ajuntament ha prohibit que s'obrin nous supermercats fantasma a la ciutat i només permetrà que s'instal·lin macrocuines en sòl industrial. Així ho estableix el nou pla d'usos per regular aquesta mena d'activitat, que ara s'ha aprovat inicialment. Això significa que els veïns de la Verneda i la Pau no tornaran a córrer el risc d'haver de conviure amb una cuina fantasma, com va estar a punt de passar al carrer Puigcerdà. La nova regulació, però, no suposa el tancament de les cuines ni supermercats que ja existeixen.

La portaveu de la plataforma Veïns Afectats per les Cuines Fantasma, Verónica Soto, reconeix que el malson dels veïns de la zona va acabar quan l'Ajuntament va comprar el passat desembre el solar on es volia fer la cuina fantasma. Ara, indica, se senten encara més tranquils. "La nova notícia és més que un alleu-

La nau on es volia fer la cuina fantasma. Foto: Twitter (@ERCbcn)

jament. Si abans havíem guanyat una batalla, ara hem guanyat la guerra", celebra Soto, qui alhora creu que el pla és resultat de la pressió que han protagonitzat els veïns durant diversos mesos.

A banda d'excloure les noves macrocuines a les àrees industrials, la mesura estableix que

hauran d'instal·lar-se a carrers amb una amplada mínima de 25 metres i hauran d'estar separades en un radi de 400 metres de distància respecte a altres establiments del mateix tipus. Tal com va dir la tinenta d'Alcaldia d'Urbanisme, Janet Sanz, tot això vol dir que se'n podran obrir "poques".

Foto: Twitter (@afectatsitvpu1)

Nou clam veïnal contra la ITV del passatge Puigmadrona

CONVIVÈNCIA ▶ Viure en un carrer estret on hi ha una ITV no és gens fàcil, i malauradament això ho saben massa bé els veïns del passatge Puigmadrona, situat al Camp de l'Arpa del Clot, on des de fa més de 30 anys n'hi ha una.

És per això que, davant de les molèsties que aguanten gairebé cada dia els veïns, la Plataforma Passatge Puigmadrona va convocar el 17 de març, amb el su-

port de l'Associació de Veïns del Clot i Camp de l'Arpa, un acte per recordar les raons per les quals no hi hauria d'haver una ITV en aquest punt del barri.

La principal queixa que fan pública novament és que el veïnat conviu amb "una activitat industrial" que provoca "molèsties diàries", "contaminació" i "afectacions permanents a la salut i seguretat" de les persones que es mouen pel passatge.

Demanen més sanitaris i que la pediatria torni al CAP La Pau

SALUT ▶ L'Associació de Veïns de la Verneda Alta va celebrar fa poques setmanes l'acord per ampliar el CAP La Pau. Però, tal com va afegir la mateixa entitat, aquesta mesura no és suficient perquè els veïns tinguin un dret que tothom hauria de tenir: accés a un sistema sanitari de qualitat.

Per una part, l'entitat demana que al CAP hi hagi el personal sanitari "suficient" per ser "100% operatiu". I pel que fa a la salut dels infants, recorda que fa falta que torni la pediatria i altres especialitats "de manera perma-

nent". "Ara mateix els infants malalts del barri han d'anar fins al CAP del Clot, a dos quilòmetres i mig", alertaven fa uns dies.

L'associació veïnal, a més, també recorda que el CAP La Pau dona atenció sanitària a "una de les zones més desfavorides de Barcelona", la qual cosa fa que el futur equipament pugui tenir una repercussió més gran de la que tindria en altres punts de la ciutat. "Ens hi juguem la cohesió social i el futur de gent humil i treballadora que som", recalquen els veïns.

Obre el nou menjador social Gregal: "No hem parat"

L'espai es troba al número 74-76 de rambla de Prim. Foto Ajuntament

EQUIPAMENTS ▶ El nou menjador solidari Gregal, situat al número 74-76 de rambla de Prim, ja és una realitat. Tal com explica una de les fundadores del projecte, Merche Rodríguez, la instal·lació va obrir les portes el passat dilluns 14 de març, però ja fa més de dues setmanes que funciona donant menjar per recollir a famílies del barri del Besòs i el Maresme. "No hem parat", assegura.

Davant de la millora del nou espai respecte a l'anterior, Rodríguez es mostra molt conten-

ta. D'una banda destaca que ara tenen una cuina industrial que els permet més fàcilment fer menjar per les més de 400 persones a les quals atenen. I, per una altra, perquè l'estètica del menjador i les seves cadires de colors "dignifiquen l'espai".

Rodríguez recorda que l'espai on menja una persona no pot canviar la seva situació, però sí millorar-la. "Si una persona que ho està passant malament ha de menjar en un lloc de mala qualitat, la seva experiència continuarà sent-ho", assenyala.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

El Martí i la Verneda, els dos gegants sorgits de la família de l'escola "la Caixa"

tellví, tutor de 6è A, va fer els dibuixos. L'Endy Montilla i la Dahiana Berugete, familiars del centre, van confeccionar els vestits. L'Anna Chicote va fer les mans... Tots i cadascun dels membres de la família de "la Caixa" han col·laborat per parir aquest parell d'autèntics gegants!

MOLTES SEMBLANCES

I com qualsevol fill o filla, aquests gegants s'assemblen als seus pares, com a mínim a alguns. Perquè el Martí és pastat al disseny que va fer l'Ian Martín, de 5è B. I la gegantona és igual que la que va dibuixar la Sofia Rivero. Fins i tot els vestits són cosa de la Xènia Rodríguez (5è B), l'Ivan Alcón (6è A), l'Alisha Mariam (6è B) i l'Aitana Carrera (3r).

BATEIG DE CARNAVAL

Per al bateig, quin dia hauria sigut millor que la vigília de Carnaval? Els nens i nenes van triar dos noms ben nostrats, Martí i Verneda. I l'endemà, festa grossa amb els trabucaires de Sant Martí de Provençals, la colla de les Guspieres de Sant Martí i un seguici format per tot l'alumnat de l'escola amb les seves respectives famílies.

GRÀCIES A TOTHOM

El resultat, una gran joia de veure la família unida, ara una mica més gran, i feta amb l'esforç de tots. A la di-

Els mestres i les famílies de l'escola "la Caixa" han fet realitat dos nous gegants per al districte nascuts amb l'ajuda de moltes llevadores: les entitats culturals de Sant Martí de Provençals

Sabeu com neixen els gegants? Doncs, més o menys, com les persones, però amb una mica més de participació. Fa falta molt més que un pare i una mare. Cal una família sencera per arribar a convertir una idea en un autèntic gegant.

Tot va començar el curs passat, durant una exposició de tots els gegants i gegantons del barri de la Verneda de Sant Martí al teatre de l'escola. En veure la joia que despertaven a tothom, els membres de l'escola van trobar a faltar els seus propis gegants. Dit i fet. Un any després la família s'ha fet una mica més gran amb l'arribada de dos nous membres, el Martí i la Verneda. Dos gegants molt especials per al districte de Sant Martí.

UNA FAMÍLIA COMPLETA

Però per fer una parella de gegantons no n'hi ha prou amb un pare i una mare. Fa falta un oncle que dibuixi, una tieta que cusi, una cosina afeccionada a les manualitats... Així és com han nascut. El Roger Torrent, cap de la colla geganter, va posar l'estructura. L'Enric Cas-

rectora del centre, la Gemma Jové, se li feia inacabable la llista d'agraïments. Al claustre, "per les aportacions, formacions, implicació i il·lusió per tirar endavant el projecte". A les famílies, "per ser-hi i per contribuir també a fer possible la realitat d'integrar una comunitat educativa unida, participativa i generosa amb la finalitat de contribuir a una educació de qualitat oberta al barri i a la ciutat des de la nostra escola 'la Caixa'". I, per descomptat, gràcies també a totes les colles, les entitats i les persones anònimes que han col·laborat en la creació dels gegantons i que van gaudir d'aquest Carnaval tan especial. **Andreu Asensio**

Producte local
COMERC VERD
↓

Als comerços verds pots comprar aliments frescos i locals

Vine al teu mercat!

www.mercats.barcelona

Ajuntament de Barcelona

COMERC VERD →

Departament d'Alimentació Sostenible Barcelona 2050

Hi ha silencis de moltes menes. El silenci de la nit i dels carrers buits, el silenci de quan acaba una discussió o el silenci de després de llegir l'última línia d'un llibre. Però el silenci que se sent durant la missa de dissabte al Santuari de la Mare de Déu del Carme, al centre de Barcelona, és doble. És el de qualsevol església: aquell silenci dens dels rituals i de les cerimònies mil·lenàries. Però també és el silenci d'una realitat que es panseix.

“És evident que a moltes esglésies només hi va la gent més fidel, i la mitjana d'edat cada vegada és més alta... Amb la pandèmia ha minvat molt el nombre de persones que venen”, diu el Josep Maria. Aquest mossèn de la parròquia de Santa Eulàlia de l'Hospitalet de Llobregat va ser ordenat sacerdot amb 29 anys i ara en té 64. Les ha vist de molts colors. “Gràcies a Déu, ja no és obligatori ser catòlic com en el franquisme”, comenta. “Tot i que no és el final de l'Església, avui dia estem veient com s'acaba una etapa de la cristiandat”, assumeix. De fet, si ens referim a la regió metropolitana de Barcelona, les xifres no fan res més que confirmar les seves paraules. El catolicisme, la creença hegemònica al territori, perd adeptes de forma gradual mentre cap altra religió ocupa el seu espai. La metròpoli no es vol religiosa.

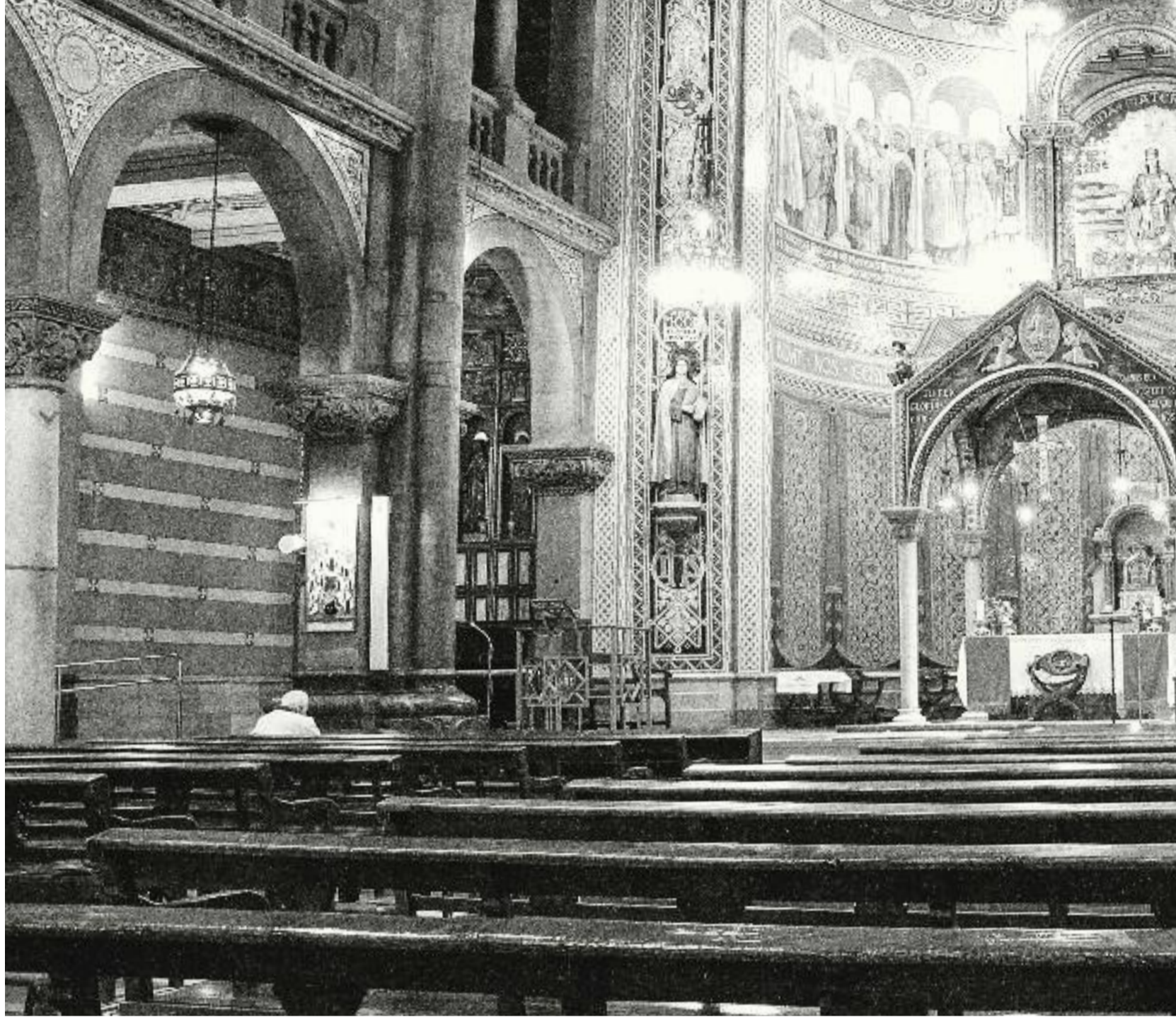
UN PANORAMA COMPLEX

L'any 1978, segons dades de l'Institut Català d'Estadística, el 99% dels casaments que s'oficiaven a Catalunya es feia per l'Església. El 2020 només el 7,7% eren religiosos. “Hi ha hagut una caiguda en picat dels rituals catòlics, i això demostra una pèrdua del poder cultural de l'Església”, explica Mar Griera, directora del grup d'Investigacions en sociologia de la religió (ISOR), de la UAB.

El darrer *Baròmetre sobre la religiositat i la gestió de la seva diversitat* del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO) assenyalava que actualment un 53% de la població catalana es considera catòlica, un 7% evangèlica i un 4% musulmana. Pel que fa a la fe catòlica, això suposa una davallada de cinc punts percentuals des de l'anterior baròmetre fet el 2016. A més, gran part de les persones que s'auto-defineixen com a tal no tenen per què considerar-se creients. De fet, només un 44% afirma ser una persona amb creences religioses, un 11% menys que el 2014. Griera parla d'un fenomen relativament nou que anomena catolicisme identitari. “Està passant a tota Europa i és el resultat d'una associació entre cristianisme i cultura europea”, assenyalava. Així, hi ha persones que se senten cristianes sense professar aquesta fe.

Pel que fa a l'àrea metropolitana, tal com explica Avi Astor, investigador de l'ISOR especialitzat en aquest territori, “la tendència és encara més pronunciada”. “L'àrea metropolitana és un dels territoris més secularitzats d'Espanya...

Només una de cada deu persones de Catalunya va cada setmana a l'església (imatge del Santuari de la Mare de Déu del Carme de Barcelona). Foto: Albert Alexandre

La metròpoli perd la seva fe en els déus

Tot i que l'augment de l'ateisme no ha estat tan important com es preveia als anys 80 amb la fi de la dictadura, la irrupció de noves religions i espiritualitats o els escàndols de les institucions catòliques han fet que l'Església perdi el seu poder hegemònic a la regió metropolitana de Barcelona.

A tot l'Estat, el nombre de catòlics arriba al 59%", afegeix.

Malgrat que la metròpoli presenta unes xifres de religiositat molt baixes, Griera es mostra cautelosa a donar per mort el catolicisme. “Als anys 70 semblava que l'ateisme havia de créixer de manera molt forta, però no va ser així”, comenta. Avui els ateu no són més del 20% de la població. Així mateix, la investigadora afirma que el mapa de les religions a la metròpoli és ara molt més com-

pletat que fa uns anys. “A més de la presència de noves religions gràcies a l'augment del nombre de persones migrades, al tombant de segle hi ha un 12% de població que és molt practicant, que està organitzada en escoles i contextos de lleure catòlics i que té posicions conservadores”, analitza.

LA FI DEL REGNE

L'església del Santuari de la Mare de Déu del Carme de Barcelona és un edifici monumental carregat de

decoració brillant. Enric Camps, el mossèn, parla per a un públic que la tarda de dissabte no supera les quaranta persones, en un espai que en podria acollir més de 500. “Aquestes cerimònies en edificis tan grans i per a tan poca gent no tenen sentit... Acabaran desapareixent”, diu en declaracions a *Línia*. “Haurem de tornar al cristianisme de base”, afegeix. Durant el sermó, critica el sistema econòmic i les injustícies que produeix el poder. Missatges radicals

per a una platea on la majoria són dones que superen els 75 anys. Senyores que marxen cap a casa en acabar la missa, fent passes petites i arrossegant els peus. Una metàfora del catolicisme.

Com en aquest cas, les persones que van a l'església a Catalunya són ben poques. El 70% de la població diu que no hi va mai, mentre que un de cada deu ciutadans va a l'església un cop a la setmana. Què ha passat en 40 anys? Per què la religió, sobretot

La nova espiritualitat

● Dues noies entren al Museu del Tarot, una de les botigues d'esoterisme més grans de Barcelona. Amb prou feines superen els quinze anys. "Voldria un amulet", diu una d'elles. "Per ara, no m'interessa que sigui per invocar l'amor", afegeix. La dependenta les atén durant una llarga estona. Parlen el mateix idioma.

Segons explica la Thaïs, terapeuta holística de l'establiment, les generacions més joves tenen una relació molt més estreta amb l'espiritualitat. "Veus la manera en què nens de vuit anys s'apropen als cristalls o a les cartes i

de la religió (ISOR), de la UAB, Mar Griera, afirma que, mentre que el nombre de persones que s'autodefinixen com a religioses baixa, creixen les que diuen ser espirituals. Segons el CEO, el 48% de la població catalana es considera una "persona espiritual interessada en el transcendent". Aquesta tendència té a veure amb diversos factors. A l'èxit de la ciència confrontat amb el descrèdit de les institucions religioses cal sumar-hi l'individualisme, que legitima els individus a crear la seva pròpia espiritualitat. A més, la globalització ha ampliat el co-

El nombre de persones que, tot i no considerar-se religioses, sí que s'autodefinixen com a espirituals ha crescut durant els últims anys a Catalunya

t'adones que porten avantatge respecte dels adults", afirma. Segons ella, en els darrers temps la clientela, tant jove com de més edat, ha crescut. "La gent ve perquè té dolors físics, mal d'amors, problemes financers o vol netejar l'ànima", enumera. Per a ella, aquest auge s'explica pel canvi d'era energètica que estem vivint i perquè la població no té vergonya d'afirmar que creu en la màgia. "A Espanya hi havia molta repressió heretada de la inquisició", afirma.

Estiguem o no d'acord amb la seva explicació, el cert és que l'espiritualitat va a l'alça. En un article a la revista *Barcelona Metròpolis*, la directora del grup d'Investigacions en sociologia

neixement que tenim d'espiritualitats d'altres indrets del món.

Segons Griera, el fenomen també té relació amb la salut emocional i el benestar. En un context de pandèmia com l'actual, no costa d'imaginar-se per què estan triomfant pràctiques com la meditació, l'horòscop, el ioga o el *mindfulness*. El que no té -o té poc desenvolupat- la nova espiritualitat és un discurs social o comunitari. Això ha dut el filòsof Eudald Espluga a assenyalar el caràcter neoliberal i d'autoajuda del fenomen.

Com deia Friedrich Nietzsche, l'home va matar Déu. Malgrat tot, potser no estava preparat per acabar amb tot el que és transcendent.

la catòlica, ha perdut el seu pes en la vida quotidiana de la metròpoli? "El descens s'ha produït per una infinitat de causes", explica Jaume Flaquer, jesuïta, integrant de Cristianisme i Justícia i expert en l'Islam. "La pèrdua de pes té a veure amb la pluralitat de l'oferta lúdica que hi ha avui dia", diu. Per a ell, la immediatesa del món en què vivim "dificulta que les persones puguin viure en espais oberts a la transcendència". "La vida ha quedat fragmentada en moltes èpoques: ara som nens, adolescents, adults, vells... Tenim moltes vides, i això fa que no tinguem compromís", considera.

En una línia similar s'expressa Griera. Per a ella, cal llegir la pèrdua de poder de l'Església com una situació global que està afectant moltes institucions que fins fa poc vertebraven la vida tant política com social. Els partits, els sindicats o les comunitats religioses han deixat de tenir preeminència en favor de l'individualisme. Alhora, segons considera Astor, "als entorns urbans, que són més cosmopolites, hi ha menys control i és difícil per a les institucions religioses ser centrals com ho són als pobles".

Però ni de bon tros la llista de causes s'acaba aquí. La davallada

de la religió a la metròpoli té una forta vinculació amb la història del segle XX al territori i s'aprofundeix amb la caiguda del règim franquista. El mateix Flaquer reconeix que la relació de l'Església amb la dictadura "va ser perversa". A més, des d'abans de la Guerra Civil, a Catalunya i a la metròpoli hi havia una tradició anticlerical arrelada als moviments anarquistes i obrers urbans. "Potser queden restes o influències d'aquests moviments", considera Astor. De fet, segons el CEO, Catalunya és un dels territoris de tot l'Estat més escorats a l'esquerra, i aquest espai polític tendeix a estar més allunyat de la religió. A això cal sumar-hi que el territori té unes classes mitjanes fortes, també poc religioses.

L'investigador estatunidenc hi afegeix un element més: el procés sobiranista de Catalunya. "Hi ha un esforç de les institucions per incorporar les minories al 'fet català' i per construir una identitat nacional inclusiva que es confronti amb el catolicisme espanyol", assegura. D'aquesta manera, pensa Astor, organismes com l'Oficina d'Afers Religiosos de l'Ajuntament de Barcelona es van crear per gestionar la diversitat de credos vinculant-la a les aspiracions nacionals. Succeeix un fe-

Els matrimonis per l'Església han passat de ser el 99% dels casaments l'any 1978 a només representar el 7,7% dels rituals d'aquesta mena el 2020

A Catalunya, per darrere dels banquers i dels polítics, els capellans són la professió que genera menys confiança i, amb una puntuació de 2,63 punts, la pitjor valorada

nomen similar a Turquia, on l'Islam cada vegada té més presència a l'estat i els kurds, "salvant les distàncies, com que tenen aspiracions nacionals s'allunyen de la religió".

Dit tot això, caldrà convenir que l'Església té molta responsabilitat envers la seva situació. "Evidentment que els abusos sexuals són una de les causes de la pèrdua de presència", considera Flaquer. De fet, el CEO assenya-la que el 60% de la població no confia gens en els sacerdots. A Catalunya, són la professió menys valorada, amb un 2,63 de nota, per darrere de polítics i banquers.

Per al Jordi, un jove de 34 anys de Barcelona que fa temps que milita en els moviments cristians de base i que actualment és integrant d'un grup de l'Acció Catòlica Obrera (ACO), la institució eclesiàstica no ha sabut gestionar reptes com la presència de l'homosexualitat o de les dones en les seves esferes. "Això t'allunya de l'Església. Malgrat tot, crec que és una institució que també podem reformar des de dins", apunta.

EL FUTUR DE L'ESGLÉSIA

El Jordi no sempre s'ha sentit a gust dient que és catòlic. "Durant la joventut em feia vergonya dir-ho, perquè tenia por que els altres

es pensessin que era de l'Opus", recorda. Això el va allunyar de l'Església. Però les coses van canviar després de passar un temps en una comunitat rural al Salvador. "Vaig conèixer la història de mossens, entre ells l'arquebisbe Óscar Romero, assassinats per la seva defensa dels drets humans, i això em va fer afirmar que era creient i que no tenia per què avergonyir-me'n", sentència.

Potser l'única possibilitat que té el catolicisme de no caure en el silenci implica un apropament a posicions socials transformadores. "El catolicisme es porta molt malament amb el poder, perquè és la religió de les víctimes... Però és cert que hi ha qui vol acabar amb l'Església i amb això l'està entregant a l'extrema dreta", considera Flaquer. O potser, com diu el capellà de l'Hospitalet, el repte de l'Església és més titànic. "El futur del cristianisme passa per una fe més lliure, més personalitzada i més comunitària... Que sigui menys o gens institucional", conclou el Josep Maria.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

L'Ajuntament ha finançat en els darrers cinc anys 576 projectes a través de les convocatòries de subvencions de Barcelona Activa *Impulsem el que fas*. El programa ha fet brotar idees de negoci dels veïns de la ciutat.

Quatre barris entren en l'ampliació d'horaris comercials

VENDES ▶ L'Ajuntament i els agents socials van signar el passat dimarts 22 de febrer l'acord per ampliar els dies d'obertura comercial a les zones turístiques i el Ple de l'Ajuntament el va aprovar el passat divendres 25 de febrer, per després portar-lo a la Direcció de Comerç de la Generalitat. La mesura, principalment, permetrà als comerços de les anomenades zones de gran afluència turística obrir els diumenges i festius de 12 a 20 hores, entre el 15 de maig i el 15 de setembre, fins al 31 de desembre de 2025 –moment en què caldrà una nova regulació–.

Algunes d'aquestes zones són els barris de La Vila Olímpica del Poblenou, El Parc i la Llacuna del Poblenou, Diagonal Mar i el Front Marítim del Poblenou i El Poblenou. En el cas d'aquest últim, el president de l'Eix Comercial Poblenou, Miguel López, explica que la mesura no tindrà repercussió, ja que la majoria de comerços són de proximitat i no hi ha franquícies ni grans marques,

El Poblenou serà un dels barris on s'ampliïn els horaris. Foto: Ajuntament

que poden ser les que estan més interessades a obrir els diumenges o festius.

En aquest sentit, López creu que el Poblenou té sort davant d'aquesta situació. La raó? Tal com recorda, l'ampliació d'horaris comercials és "un maldecap" pels comerços de proximitat. "Per una part, es perd la conci-

liació familiar i, per l'altra, es claudica davant de les grans empreses que sí que tenen capacitat de contractar més gent", sosté.

Més enllà del que pugui passar al Poblenou, el primer tinent de la ciutat, Jaume Collboni, va assegurar que l'ampliació de l'horari de la botiga crearà "centenars o milers de llocs de treball".

El consistori vol protegir més els comerços emblemàtics

PATRIMONI ▶ L'Ajuntament, a través de la regidoria de Comerç que encapçala Montserrat Ballarín, vol protegir més els comerços emblemàtics de la ciutat. Per aquest motiu planteja la creació d'un protocol intern per actuar davant de casos on, si hi ha un canvi de propietat, el consistori valori la compra de l'establiment per garantir el seu futur, tal com es va fer amb el Bar Marsella del Raval.

En paral·lel, el govern municipal també preveu obrir una línia de subvencions per fomentar la rehabilitació de les parts dels negocis històrics que tenen valor

patrimonial i també estudiarà la creació d'un servei de mediació, amb el suport de Barcelona Activa, per promoure que l'activitat original continuï. D'altra banda, també està previst crear una taula de participació en la qual ha de sortir la petició a la Generalitat perquè es facin canvis legislatius per poder declarar com a patrimoni cultural immaterial les activitats de comerços emblemàtics.

Actualment, a Barcelona hi ha un total de 209 establiments protegits en categories diverses segons les seves característiques patrimonials i arquitectòniques.

A Ciutat Vella és on hi ha més comerços històrics. Foto: Línia Sant Martí

Podòleg

Des de 1957

Horari: de dilluns a divendres de 16.30 a 19.30h

Miguel Ángel Cuesta Alonso

Dos de Maig, 223, 1er 2a
(edifici Encants Nous)

Telf. 93 245 48 29

DESCOMPTES AMB LA TARGETA ROSA

AL SERVEI DEL CIUTADÀ, BARRI A BARRI

Centrats en la política al servei del ciutadà, treballant barri a barri amb veïns, veïnes i entitats, els veritables protagonistes i l'ànima dels nostres barris.

Ciudadans Sant Martí aconseguim que s'aprovi per unanimitat la proposta presentada en el Ple del Districte de Sant Martí el passat 3 de març perquè es faci una diagnosi estructural dels edificis del barri de la Verneda i la Pau, fent tastos als diferents tipus d'edificis, incloent el barri en el Pla de regeneració urbana per accedir a les ajudes de rehabilitació d'edificis amb patologies estructurals i que s'informi degudament a l'Associació de Veïns la Pau dels resultats dels tastos i del procediment per accedir a les ajudes.

D'altra banda, en aquest mateix Ple, elevem un prec al govern inspirat en la cada vegada major preocupació dels veïns pels edificis que encara hi ha al districte que contenen estructures i elements amb amiant. Especialment, els que per la seva proximitat a col·legis representen un major perill. I, en aquest sentit, el govern s'ha compromès a elaborar un cens de tots aquests edificis, així com a elaborar un Pla per eliminar l'amiant de tots els edificis de titularitat municipal.

Des de Cs continuem treballant per millorar els nostres barris.

DONA'NS LA TEVA OPINIÓ! CIUTADANS T'ESCOLTA!

 [Cs_StMartíBCN](#)

 [Cs_StMartíBCN](#)

 [Cs Sant Martí](#)

 sant.marti@ciudadanos-es.org

 **UNHCR
ACNUR**
La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Els mercats reafirmen la seva aposta pel Comerç Verd

Foto: Ajuntament

La progressió, però, no es va aturar i el desembre del 2021 el nombre de comerços adherits superava folgadoament els 600. Aquesta xifra suposa que més de la meitat dels establiments que ofereixen

Més de la meitat dels comerços de mercat amb producte ecològic formen part de la iniciativa

productes ecològics i de proximitat als mercats de Barcelona formen part de la iniciativa.

Durant aquest 2022, la intenció dels impulsors del projecte és poder donar-li continuïtat desenvolupant en paral·lel altres accions que tinguin per objectiu millorar la sostenibilitat dels mercats, com ara la prevenció dels residus de plàstic d'un sol ús o la integració d'energies renovables, per exemple.

Per poder identificar els comerços membres de la iniciativa només cal fixar-se en la senyalització dels productes, que està dividida en diverses categories: producte local i ecològic, és a dir, tots els productes inclosos al projecte; producte de pagès, com fruita, verdura, aviram i ous; producte de llotja, com ara peix; i productes d'elaboració pròpia com els carnis.

Sostenibilitat

La posada en marxa del projecte Comerç Verd ha estat tot un èxit. La iniciativa, que va arrencar el juny del 2021 amb l'objectiu de reivindicar els productes ecològics, de proximitat i de temporada als mercats municipals de Barcelona, ja compta amb més de 600 establiments associats.

Aquest projecte –que està impulsat per l'Institut Municipal de Mercats de

Barcelona (IMMB), el Comissionat d'Economia Social, Desenvolupament Local i Política Alimentària de l'Ajuntament de Barcelona i la Federació de Mercats Municipals de Barcelona (FEMM)– suposa un important salt quantitatiu pel que fa a l'oferta d'aliments locals, ecològics, de petits productors, de pagès o de llotja que es consumeixen a Barcelona.

Sota el paraigua de les iniciatives promogudes amb motiu del reconeixement

de Barcelona com la Capital Mundial de l'Alimentació Sostenible del 2021, Comerç Verd s'iniciava al juny amb una prova pilot en sis mercats de la ciutat. La gran acollida que va tenir el programa va fer que en poc més de tres mesos ja s'assolís la xifra de més de 550 establiments adherits, on la ciutadania pot trobar productes tan variats com fruita, verdura, llegums, aviram i ous, carn, cansalada i altres carns de xarcuteria i formatges.

El Pregó dels Infants del 2022 reivindica el dret a poder alimentar-se de forma sana i sostenible

Educació

Els infants volen una alimentació sana i sostenible. Aquest és el missatge que han volgut reivindicar els prop d'un miler d'alumnes dels cursos de primària que han participat en l'elaboració del Pregó dels Infants d'aquest 2022. Enguany la lectura de l'escrit s'ha pogut tornar a celebrar de manera presencial en un acte amb aforament reduït al Saló de Cent després que l'esclat de la pandèmia del coronavirus obligués a fer-la de manera telemàtica.

Sota el lema 'Els nens i nenes mengem sa i sostenible', els versos del pregó d'aquest any són el resultat d'una reflexió conjunta feta per estudiants d'una vintena d'escoles

de Barcelona i vol constituir un full de ruta de bones pràctiques per tal de garantir l'accés dels infants a una alimentació sana i sostenible i compartir aquest necessitat amb tota la comunitat educativa.

Cal recordar que els objectius principals de la iniciativa del Pregó dels Infants són els de promoure l'observació de l'alumnat i la proactivitat a l'hora d'investigar el seu propi context des d'una mirada crítica. En aquest sentit, participar en la redacció conjunta de l'escrit també suposa per als alumnes una iniciació en els processos participatius.

Malgrat que l'acte de presentació del pregó es va celebrar amb aforament reduït, l'edició d'aquest 2022 ha comptat amb la participació d'un total de 28 classes.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

Nou programa per impulsar l'ocupació als mercats

Formació

L'Ajuntament de Barcelona ha posat en marxa un programa de formació per promoure l'ocupació als mercats municipals. La iniciativa –impulsada per Barcelona Activa en col·laboració amb Mercabarna i la Fundació Intermèdia– té com a objectiu facilitar la inserció laboral dels participants en establiments dedicats a productes ecològics i de proximitat.

La formació està impartida per Mercabarna i compta amb tres especialitats diferenciades: ajudant de carnisseria, ajudant de xarcuteria i auxiliar de comerç de productes ecològics i de proximitat. Durant tot el procés, els estudiants estaran tutoritzats i rebran un acompanyament professional per garantir l'èxit de la seva inserció laboral.

En aquest sentit, un cop superat el programa, els alumnes tenen la possibilitat d'incorporar-se amb un contracte laboral de sis mesos com a dependents especialistes en productes alimentaris. Per fomentar la participació de les empreses i establiments en la iniciativa, els impulsors del projecte no només oferien la possibilitat de preseleccionar gratuïtament els candidats que més s'ajustessin al perfil demanat, sinó que també donaran subvencions per un període màxim de sis mesos i que seran de fins a 5.700 euros per contracte.

Les persones interessades a participar en aquest programa formatiu havien de complir tota una sèrie de requisits, com ara tenir entre 18 i 29 anys, residir a la ciutat de Barcelona i haver aprovat l'ESO, el Batxillerat o un cicle formatiu de grau

mitjà. Els candidats també havien d'inscriure's al Servei d'Ocupació de Catalunya i registrar-se al sistema nacional de Garantia Juvenil. El termini per apuntar-se als cursos finalitzava el 28 de febrer.

Per tal de garantir que els alumnes accedeixen al mercat laboral amb garanties, tots els contractes que deriven d'aquesta formació hauran de tenir una durada mínima de sis mesos i el salari mínim ofert haurà d'entrar dins els criteris de Barcelona Activa, que determinen que aquesta ocupació és de qualitat. D'aquesta manera, amb aquest programa no només es vol garantir que els joves puguin optar a un lloc de treball digne, sinó que també es vol aconseguir fomentar l'ocupació en els mercats municipals barcelonins amb una clara aposta pels productes ecològics i de proximitat.

EN PRIMERA PERSONA

“Si hem pogut amb la covid, resistirem el que vingui”

Sergio Moral

Eix Comercial
Nou Eixample

L'Eix Comercial Nou Eixample és l'única associació de comerç en actiu a l'Esquerra de l'Eixample. Sergio Moral, propietari d'una botiga d'informàtica, nés des de fa prop de catorze anys el seu president.

Com diries que ha canviat el barri en aquests últims anys?

La zona ha envellit molt a nivell de població, i això es nota en el consum. El comerç de proximitat s'està perdent i cada cop hi ha més empreses i menys autònoms.

El projecte dels Eixos Verds i les Superilles pot ajudar a reactivar el comerç?

Tenim molts dubtes i moltes pors amb això. Aquest pla suposarà un canvi en la mobilitat i no sabem fins a quin punt ens pot afectar en la nostra feina del dia a dia. Ara per ara la nostra posició al respecte és negativa, però és una aposta política i ens hi adaptarem.

Com s'ha viscut el coronavirus entre els membres de l'Eix?

La pandèmia ha estat dramàtica. En els últims dos anys hem perdut la meitat dels socis. Molts han tancat, altres han avançat la jubilació i alguns han marxat a zones amb lloguers més assequibles que l'Eixample.

T'has plantejat marxar?

Marxaré en el moment que no sigui rendible estar aquí. Al final això és un negoci. Però en aquest barri som molt resilient. Si hem pogut aguantar una pandèmia, resistirem el que vingui.

Foto: Ajuntament

Compte enrere per a la construcció del nou Mercat de Montserrat

Foto: Ajuntament

Equipaments

L'Ajuntament de Barcelona ja ha licitat les obres per a la construcció del nou Mercat de Montserrat, al districte de Nou Barris. La previsió és que les actuacions –que compten amb un pressupost de prop de catorze milions d'euros– puguin estar enllestides de cara al segon semestre del 2024.

L'edifici actual del mercat està ubicat a l'illa de cases formada per la via Favència, els carrers d'Aiguablava i de les Torres i el Camí Vell de la Pedrera. En aquest espai també hi ha diversos parcs infantils i una zona d'aparcament, que és precisament on es vol situar la nova construcció. Això permetrà que el mercat continuï amb la seva

activitat habitual mentre s'allarguin les obres del flamant equipament. Pel que fa al nou edifici, la previsió és que tingui prop de 10.045 metres quadrats de superfície distribuïts en dues plantes subterrànies, la planta baixa i l'altell.

ESPAIS DE COHESIÓ SOCIAL

“Els mercats municipals són una de les joies de Barcelona i un referent per a moltes ciutats del món, i d'aquí la nostra aposta per aquests equipaments amb una inversió de 100 milions d'euros aquest mandat per millorar-los”, apunta el primer tinent d'alcaldia Jaume Collboni, que considera que espais com el nou Mercat de Montserrat són “essencials” per a la cohesió social i per al foment de l'ocupació.

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

Un lloc on fer silenci per les víctimes de trànsit

SANT MARTÍ/ Fer turisme de quilòmetre zero no només vol dir redescobrir la nostra ciutat, sinó prendre consciència de realitats que sovint, de tan interioritzades, ens passen desapercebudes o no els donem la importància que tenen.

*I sento com la muda
mort dels homes s'emporta
el meu do de paraules:
esdevé pur silenci
el meu dolor*

Amb aquest fragment del poema *Cançó de la mort callada*, de Salvador Espriu, en una zona enjardinada al costat del passeig Marítim de Nova Icària i l'espigó del Bogatell un banc d'acer d'11 metres de longitud ens convida a fer silenci i recor-

La projecció de les ombres que generen les lletres encunyades quan hi toca el sol permeten llegir un poema

dar les persones que han mort en accidents de trànsit. És el Memorial en record de les víctimes de trànsit, que des de l'abril de 2019 ens remarca que les víctimes d'un accident no són només les persones que hi moren, sinó també els seus familiars i amics, fent més visible les conse-

Foto: Ajuntament

qüències dels accidents i el dolor que comporten.

Les principals associacions de víctimes d'accidents de trànsit, P(A)T i STOP Accidents, havien demanat a l'Ajuntament de Barcelona la instal·lació d'un espai memorial com aquest, i l'any 2019 el consistori el va fer realitat.

En el seu moment es va decidir instal·lar el monument en aquest indret pel seu ca-

ràcter memorial i perquè serveix com a lloc de trobada per a actes en record de les víctimes d'accidents de trànsit, però anar-lo a visitar és una experiència del tot recomanable. No només per prendre consciència d'aquesta realitat, sinó també per gaudir del lloc i del monument, que permet llegir el fragment del poema d'Espriu a través de la projecció de les ombres que generen un seguit de lletres encunyades quan hi toca

el sol. Un bonic joc de llums natural que s'ha de veure en directe per poder apreciar en tota la seva bellesa.

El monument també inclou una placa on es reproduïx la inscripció del fragment del poema d'Espriu i la frase "A les víctimes de trànsit". Tot plegat va ser dissenyat l'any 2010 per l'arquitecta Judit Masana, adscrita a la Direcció d'Urbanisme de l'Ajuntament de Barcelona, que va morir l'any 2016.

El cementiri de Sant Andreu: orígens medievals i tolerància religiosa

NOU BARRIS/ Durant l'edat mitjana, el fossar parroquial de Sant Andreu de Palomar va quedar petit i la població va necessitar construir un nou cementiri. Així va néixer el cementiri de Sant Andreu, que fins al 1837 no va tenir la ubicació actual. Va ser aquell any quan es va traslladar als terrenys de la masia de Can Calç, un espai tranquil ben a prop del camí de Sant Andreu a Horta i damunt d'una petita elevació a resguard de la riera de Sant Andreu. Quan el municipi va passar a formar part de Barcelona, el 1897, el cementiri va passar a ser propietat de l'Ajuntament.

La particularitat d'aquest cementiri és que conté un recinte jueu, amb tombes sota terra i vegetació, tal com mana la tradició jueva. També té una zona reservada per a enterraments de cristians protestants. Pel que fa a les tombes més destacades, cal citar les de famílies importants, com els Basté, els Fabra o els Guix, que tenen els panteons a la placeta d'entrada. Una de les tombes més visitades és la del capellà Francesc Pla, conegut com el santet de Sant Andreu, un jove seminarista a qui el bisbe va prohibir dir missa perquè la seva mare practicava l'espiritisme.

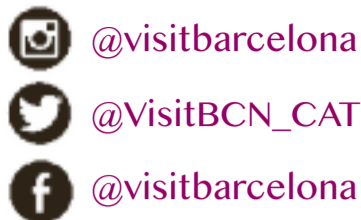
Foto: Ajuntament

La torre de l'aigua que va anar desapareixent

GRÀCIA/ La torre de l'aigua de Gràcia va ser construïda a mitjans del segle XIX, en un moment en què els cultius eren el motor de l'economia de la vila. Es tracta d'una torre cilíndrica amb una finalitat purament pràctica: estava destinada a controlar la pressió de l'aigua per distribuir-la. Amb els anys i els canvis que va experimentar Gràcia, la torre va acabar caient en desús i els edificis veïns van anar guanyant terreny progressivament. Finalment, només en va quedar visible la motllura horitzontal i l'entrada de mig punt amb porta metàl·lica.

Foto: Ajuntament

la Barcelona desconeguda

Can Castelló: una masia burgesa que fa de centre cívic

Foto: Ajuntament

SARRIÀ – SANT GERVASI/ Pensa en una masia. Ara pensa on està ubicada. Te l'has imaginat en un entorn rural, oi? Doncs a la ciutat també n'hi ha. Concretament, a Sant Gervasi hi ha Can Castelló, una antiga casa pairal burgesa que el 21 de maig de 2008 va ser inaugurada com a centre cívic, i que també acull un casal de gent gran.

Aquesta masia –que es troba als jardins de Can Castelló, amb accés pels carrers de Freixa i de Castelló– és un vestigi del passat agrícola de Sant Gervasi de Cassoles. És de principis del segle XX, té una superfície de prop de 1.200 metres quadrats i compta amb una sala noble exquisidament decorada a la primera planta.

La història de Can Castelló ha anat sempre de la mà de la història del barri, de ma-

nera que ha estat testimoni i part del seu desenvolupament social i urbanístic. En aquest sentit, l'edifici està lligat a noms que van deixar una important empremta tant a Sant Gervasi com a tota la ciutat, com ara Galvany, Castelló o Calvet.

RECUPERADA PER AL BARRI

L'Ajuntament va recuperar l'edifici de Can Castelló l'any 1981 i hi va fer unes obres de rehabilitació, però no va ser fins al 1993 que va començar a funcionar com a casal de gent gran. Anys més tard, el 2008, s'hi va fer la darrera rehabilitació per convertir l'antiga masia en un centre cívic per al barri.

La voluntat del consistori era que aquest equipament municipal pogués acollir les iniciatives de les diferents entitats del barri i fo-

mentar la participació ciutadana en activitats formatives i de lleure, així com oferir diferents mostres d'expressió artística (música, cinema, art contemporani...). En definitiva, convertir-lo en un espai dinàmic i obert al barri on tothom pugui trobar allò que li interessa.

I així ha estat. Per exemple, aquest primer trimestre de l'any, el Centre Cívic Can Castelló ha programat classes de dansa, de cuina, d'anglès o de gimnàstica, per citar només alguns tallers. En paral·lel, també ha programat espectacles familiars, concerts i exposicions per a tots els gustos i edats.

Amb tot, Can Castelló és un exemple de com es poden recuperar edificis del barri en desús i tornar-los a omplir de la vida que algun dia havien tingut, passant de ser privats a obrir les portes de bat a bat al veïnat.

Eixample

La papallona modernista de la Casa Fajol

La Casa Fajol, a la Nova Esquerra de l'Eixample, pot semblar un edifici força normal si vas caminant i no alces la mirada. Però si, de cop, mires amunt, et toparàs amb una gran papallona modernista observant-te. Per això, és clar, és coneguda popularment com la Casa de la Papallona, tot i que es diu Casa Fajol pel seu propietari, Salvio Fajol.

Es tracta d'un edifici modernista ideat per l'arquitecte Josep Graner, construït entre els anys 1911 i 1929, i està catalogat com a edifici d'interès històric i artístic per l'Ajuntament. Situada al carrer de Llançà, és una casa de formes senzilles, però destaca pel trencadís semicircular en forma de papallona que corona la façana. És un edifici estret entre mitgeres, de sis plantes amb llargs balcons de baranes de ferro forjat ornamentades amb motius florals. El vestíbul està decorat amb arrambadors de ceràmica i parets esgrafiades.

AMAGADA

La reforma de l'antiga plaça de toros de Les Arenes, ara convertida en centre comercial, ha deixat amagada la Casa Fajol i malauradament només es pot veure des del mateix carrer. Abans, en canvi, es podia observar des de la plaça d'Espanya i des del parc de Joan Miró. La bonica papallona no acapara totes les mirades que es mereix.

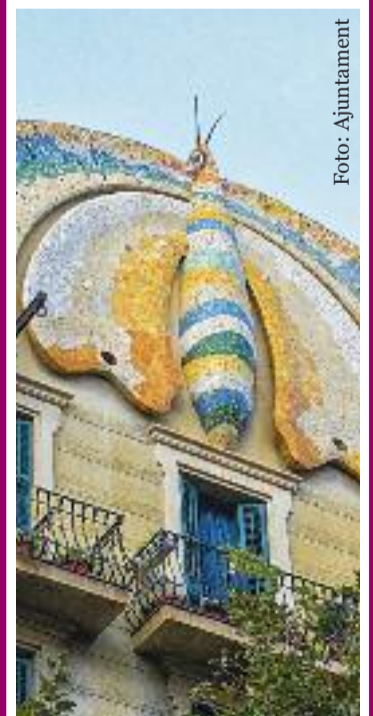

Foto: Ajuntament

L'església de Sant Genís dels Agudells resisteix el foc i el pas dels anys

Foto: Ajuntament

HORTA – GUINARDÓ/ L'església de Sant Genís dels Agudells és encara més antiga del que ens podríem imaginar. Tot i que l'edifici actual és de l'any 1571 (que déu-n'hi-do), sembla que en realitat va ser fundada ni més ni menys que l'any 931.

Durant el segle XIV, l'església va passar a dependre del monestir de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron i, ja al segle XIX, de la parròquia de Sant Joan d'Horta. Un tret destacable és que al costat de l'església encara es conserva un cementiri particular: és l'únic que queda dins del nucli urbà de Barcelona i que no depèn de l'Ajuntament. Hi són enterrats diversos personatges il·lustres i, durant un temps, hi va estar enterrat Manuel Carrasco i Formiguera, militant d'Unió Democràtica de Catalunya, afusellat a Burgos el

1938, que l'any 2001 va ser traslladat al cementiri de Montjuïc.

L'església de Sant Genís dels Agudells té una sola nau amb creuer, capelles i una porta adovellada, a més del característic campanar, que data del segle XVII. El temple forma part d'un conjunt medieval, que també inclou el cementiri, la rectoria i el mas de Can Safont, del segle XIII. A l'inici de la Guerra Civil, un incendi va cremar bona part de l'església, però això no va impedir que, encara avui dia, es conservi la creu gòtica que hi ha esculpida a la façana. La casa parroquial també manté la pedra treballada a les finestres i el portal amb un arc de mig punt. Però no tot el conjunt medieval es conserva així de bé: el mas de Can Safont ha estat reconstruït moltes vegades i ha perdut l'aspecte original.

El CE Júpter rebrà el pròxim diumenge 20 de març el CF Can Vidalet, en partit corresponent a la 21a jornada del grup 3 de la Primera Catalana. L'equip hi arribarà després de la seva derrota per 3-1 contra la UA Horta del passat dia 13.

“Soc l’Ari de sempre, però em sento més còmoda amb mi mateixa”

Ariadna Garcia / Jugadora del CB Grup Barna

Ariadna Garcia (Badalona, 1993) va néixer amb una pilota a les mans i no deixava de botar-la durant els partits del seu germà Jordi. “És curiós perquè ni els meus pares ni jo vam pensar a apuntar-me a bàsquet”, diu la jugadora del CB Grup Barna, formada al BBC i que prové del Bàsquet Femení Sant Adrià.

Toni Delgado
EL CLOT

Tinc molta curiositat, Ariadna... I aleshores com va començar la teva història en aquest esport?

Crec recordar que sempre estava jugant a la plaça de davant de casa i un dia se'm va apropar una veïna, Tamara Masvidal, que ara és entrenadora i directora tècnica al Sant Quirze Bàsquet Club. Em va dir que m'havia vist jugar per la finestra i que ho feia força bé, i em va preguntar si m'agradaria fer unes proves al BBC, el club on jugava. Va ser tot molt ràpid. Hi vaig estar dels 6 anys fins a la meua última temporada de júnior. Els meus primers cursos com a sènior van ser al CB Grup Barna, on he tornat després de passar pel Bàsquet Femení Sant Adrià.

M'ha explicat la teua gran amiga i companya d'equip Paula Casadevall que pateixes en silenci i que t'empasses molt les coses. És així. M'encanta preocupar-me per la resta, però no m'agrada que

es preocupin per mi. Quan vaig passar una època molt dura, no li vaig dir a l'entrenador ni a les companyes. Continuava exercitant-me igual. Jugo a bàsquet també per desconnectar, i si hi vaig a explicar les meves penes, no serà possible. Prefereixo escoltar que parlar.

Com et trobes en la teua segona etapa al CB Grup Barna?

Molt a gust. Soc molt competitiva i sempre estic en tensió perquè vull ajudar l'equip i fer les coses bé. Aquest curs, però, estic gaudint una mica més. L'experiència és un grau.

Et sents més lliure dins i fora de la pista?

Sí. Soc l'Ari de sempre, però em sento més còmoda amb mi mateixa i frueixo més sense deixar de donar-ho tot. Eloy Acedo m'ha transmès la seva confiança des del primer minut.

Al Bàsquet Femení Sant Adrià vas viure moments molt especials.

Va ser una etapa fantàstica que em va regalar persones increïbles. Hi vaig créixer molt en tots

els sentits. Va ser una llàstima que l'única derrota que vam patir el curs passat, contra el CB Lleida, ens impedís jugar la fase d'ascens a Lliga Femenina 2.

Vas arribar a debutar a Lliga Femenina...

Fabián Téllez em va regalar una experiència impressionant. Vaig entrenar-me contra el Cadí La Seu en un Marina Besòs ple a vessar... Va ser molt bonic que el públic coregés el meu nom! [Riu].

“Jugo a bàsquet també per desconnectar, i si hi vaig a explicar les meves penes, no serà possible”

Què et va dir Fabián Téllez just abans de fer-te debutar?

Va ser molt concret: "Ari, pista". No m'ho creia i, a més, anàvem perdent... Sempre li estaré agraïda. Tenia molts nervis i quan em van fer una antiesportiva ja... "Si us plau, no fallis els tirs lliures", pensava. I els vaig ficar. Diria que també vaig tirar un triple.

Foto: Paula Casadevall

Aquell grup humà i esportiu del Bàsquet Femení Sant Adrià era impressionant: en el primer any a l'elit va jugar la Copa de la Reina i va oposar als playoffs de Lliga.

Vaig començar a pujar amb el primer equip i vaig anar com a espectadora a la Copa de Saragosa. Quina experiència i quin partit contra l'Stadium Casablanca... Després la Mireia Vila es va lesionar i vaig començar a doblar amb el sènior A, però no volia perdre'm res amb el B. Feia moltíssims entrenaments.

Toni Sáez és l'entrenador que més t'ha marcat?

Diria que sí. És un tècnic molt exigent que et recompensa si t'hi deixes l'ànima sempre. Mai he sigut bona defensora, però gràcies a en Toni Sáez vaig millorar molt en aquest aspecte. Em va ajudar a ser més competitiva.

Heu acabat la fase prèvia de la Copa Catalunya com a líders, empatades a 14 victòries amb el CB Igualada, el vostre primer rival a la segona fase, on també us enfrontareu al CBF Cerdanyola i al Manresa Club Bàsquet Femení 2021. Els dos millors del grup jugaran la fase d'ascens a Lliga Femenina 2.

Són tres rivals molt potents. Al CB Igualada el vam guanyar a la primera volta en un partit excel·lent i a la segona vam perdre encaixant molts punts (32) en l'últim quart. Les nostres úniques dues derrotes han estat en els darrers tres partits. Sempre hi ha un moment en la temporada en què un equip està més castigat físicament i ara estem tornant a agafar ritme. Hem de recuperar la nostra essència: defensa, rebot i fiabilitat en atac. Totes ens sentim importants i podem aportar. Hem d'aprofitar-ho.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

IMPULSEM
EL QUE

FAS

**AJUTS DE FINS AL 80%
PER A PROJECTES
QUE ACTIVEN L'ECONOMIA
DELS BARRIS**

6a edició

Consulta les bases a: barcelonactiva.cat/impulsemelquefas

#impulsemelquefas

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
enAcción**

Viu en línia

videojocs | **Stranger of Paradise**

Una aventura de rol i acció és el que trobaran els jugadors a *Stranger of Paradise: Final Fantasy Origin*, que celebra el 35è aniversari de la saga. Per a PC, PS i Xbox.

No t'ho perdís

Foto: Noemí Elias/TNC

Harakiri

Les germanes Clara i Ariadna Peya, que formen el duo artístic Les Impuxibles, s'endinsen en un tema tabú com és el suïcidi a l'espectacle *Harakiri*. Del 17 de març al 17 d'abril, l'escenari de la Sala Tallers del Teatre Nacional de Catalunya (TNC) acollirà aquesta proposta multidisciplinària, que combina música, dansa, text i activisme. A *Harakiri*, Les Impuxibles es pregunten, a través de la presència d'una mare morta, si és possible que una mare ens ensenyi més morta que viva i que el suïcidi d'algú ens faci més lliures. Volen deslliurar d'estigmes el suïcidi i cedir-li espai i escolta.

Famosos

Últimament, Rosalía (Sant Esteve Sesrovires, 1993) està deixant desconcertats fans i detractors amb la seva nova música. Molta gent troba que les cançons del seu nou disc, *Motomami*, no estan a l'altura de les de l'àlbum que la va catapultar a la fama l'any 2018, *El mal querer*. La sesrovirenca confia molt en allò de "renovar-se o morir" i ha passat de desglossar les relacions tòxiques a dedicar temes a plats de la cuina asiàtica (*Chicken Teriyaki*) o a la pornografia amb dibuixos animats japonesos (*Hentai*). Enmig d'aquesta transició que no acaba de convèncer, la cantant de moda ha anat de convidada al programa de Jimmy Fallon i ha triomfat amb una anècdota divertida sobre Harry Styles. Resulta que ella es va canviar de número de telèfon, però l'exmembre de One Direction no ho sabia i la seguia escrivint com si res. El nou propietari del número de Rosalía li va dir a l'èxitós cantant: "Perdona, no sé qui ets [...] No em molestis més". Si hagués sabut que parlava amb Harry Styles...

La fitxa

QUI ÉS?

R O S A L Í A

ÉS FAMOSA PER...

Ser la cantant de moda
El seu salt a la fama va ser el 2018 amb 'El mal querer'

QUÈ HA FET?

Triomfar al programa de Jimmy Fallon
Hi va anar de convidada per parlar del seu nou disc, 'Motomami'

A LES XARXES...

L'anècdota que hi va explicar ha agradat
El que no acaba de convèncer és la seva nova música

Llibres

Diguem-ne amor
Marta Vives

La Marta sabia que coincidiria amb el seu primer amor en el sopar d'antics alumnes. En Marcel i en Zuber connecten en moments vitals diferents, sintonitzen i sacsegen murs mentals. La lua, la gossa de la Cinta, té debilitat per en Silvio, «un home bo amb mala sort». I, enmig de la gentada de Sant Jordi, en Marc i la Maeva es veuen i s'entenen sense paraules...

Teatre

Els nostres fills
Lucy Kirkwood

Una parella de físics nuclears ja jubilats, després de la catàstrofe ocasionada per un terratrèmol a la central nuclear on treballaven, abandonen la seva casa per refugiar-se en una petita cabana situada a 15 o 20 km de la zona prohibida. El seu nou dia a dia es veurà alterat per l'arribada d'una antiga companya de feina. Al teatre Akadèmia de Barcelona.

Música

El Cau
Josep Thió

Josep Thió, membre del mític grup Sopa de Cabra, ha publicat un nou disc, *El Cau*, que és la banda sonora de la pel·lícula homònima. Es tracta d'un film que parla sobre l'agrupament escolta (és a dir, el cau) de Salt i la lluita dels seus membres per aconseguir la inclusió real dels joves immigrants del municipi. Thió ha posat música a aquesta història.

Pelis i sèries

Código Emperador
Jorge Coira

El Juan treballa per als serveis secrets. Per tal de tenir accés al xalet d'una parella implicada en el tràfic d'armes, s'acosta a la Wendy, l'assistenta filipina que viu a la casa, i estableix amb ella una relació complexa. En paral·lel, fa altres feines "no oficials" per protegir els interessos de les elits del país, que ara volen que busqui o, si cal, que s'inventi els draps bruts d'un polític.

ESTILS DE VIDA

Vull ajudar Ucraïna i no sé com

Foto: Joan Mateu Parra/ACN

i SOLIDARITAT

La guerra a Ucraïna que el president rus Vladímir Putin va començar el passat 24 de febrer està deixant imatges i xifres esgarrifoses, que costen de pair, i un cop passat el primer impacte, el següent pas és preguntar-nos què podem fer-hi. És normal que, en aquest context, tinguem moltes ganes d'ajudar però poca idea de per on podem començar. Per això és important informar-nos abans d'actuar i fer cas de les entitats i administracions amb experiència en ajuda humanitària.

Lafede.cat, que aplega 125 organitzacions per a la justícia global, ha donat unes pautes per orientar tothom que vol ajudar Ucraïna. En primer lloc, recomanen esbrinar si hi ha "comunitat ucraïnesa organitzada" al nostre barri o municipi i posar-nos a la seva disposició. D'altra banda, també recorden que és millor fer aportacions econòmiques que no pas enviar els productes des d'aquí, ja que això últim trigarà a arribar-hi (si és que hi arriba). En la mateixa línia, cal donar suport a les ONG que estan treballant sobre el terreny i que tenen capacitat d'actuar. Per acabar, ofereix-te com a voluntari a entitats o al teu ajuntament per acompanyar els refugiats que venen a Catalunya.

Les claus

COMUNITAT UCRAÏNESA

Esbrina si hi ha ucraïnesos organitzats al teu barri o municipi i posa't a la seva disposició

ENVIAR DINERS

És millor fer aportacions econòmiques que no pas enviar els productes des d'aquí: trigaran a arribar-hi

SOBRE EL TERRENY

Dona suport a les ONG que estan treballant sobre el terreny i que tenen capacitat d'actuar

VOLUNTARIAT

Ofereix-te com a voluntari a entitats o al teu ajuntament per acompanyar els refugiats que arribin aquí

Foto: Sílvia Jardí/ACN

KRAVMAGA

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA PERSONAL [SALA FITNESS INCLUIDA 1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

**Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.**

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procuram constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem als nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servel sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es